Que cū retrahere nō poſſet illa euigilauit dicens. Valde incōmode ſoporata ſū. Et noluit ei maritus indicare qđ acciderat ne ex ipō timore moreretur Erat enim vicina ꝑtui. Cui a matre ꝯſilio viri lac et dulcia q̄cʒ miniſtrabant: vt ſerpens eiſdem potatus q̄eſceret. In hora vero ꝑtus mulier cū infante ſerpente effudit. Que cum vir extracto gladio expectaſſʒ: et ille ſicut eſt naturalit' prudēs ad feminā rediret: ꝑ occupatis eius itineribus occiſus eſt. Adhuc eadē mulier viuit. Si oīa recitare vellē que meis tēpib9 miraculoſe. quaſi ꝯtr̄ ſolitum curſū nature facta ſunt an̄ me tempus deficeret. ꝙ copia dicendorū. Interī iſta teneas. in hijs delecteris. qꝛ ad ea q̄ magis vtiliora ſūt feſtino. Quia ſcriptū eſt de dō Memētote mirabiliū eius que fecit. hoꝝ que dicta ſunt recordemi dicētes cū ꝓpheta. Tu es deus q̄ facis mirabilia ſolus. Non nobis dn̄e nō nob: ſʒ nomini tuo da gloriā. Nomē patris Chriſt9 eſt ꝑ quē facta ſunt oīa. Cui cū eodē patre et ſpiritu ſancto honore ſit et impiū ꝑ omnia ſecula ſeculoꝝ. Amē.

Explicit decima diſtinctio.

Incipiūt capitula vndecīe diſtinctōnis.

Quid ſit mors et vn̄ dicatur et de q̄tuor generib9 morientiū. ca. p̄.
De morte Memei ſacerdotis de clauſtro. ca. ij.
De morte Yſenbardi ſacriſte eiuſdē cenobij. ca. iij.
De morte ſigeri mōchi. ca. iiij.
De morte adoleſcētis laici cuʒ quo angeli cū moreret᷑ loquebantur. ca. v.
De Opto ꝯuerſo q̄ moriens celeſtē audiuit armoniā. ca. vi.
De ꝯuerſo coco. qui audiuit angelos offitia exeq̄arū ꝯplere. ca. vij.
De morte fratris Hyldebrandi cui9 animā in ſpetie pueri ſpetioſi ꝯuētus candidatoꝝ deferebat. ca. viij.
De ꝯuerſo mortuo circa cū ius corp9 frat' wernerus cādelas ſtare vidit. ca. ix.
De morte Herwici prioris. capitulū. x.
De morte Mengozi ꝯuerſi q̄ ad mandatum Giſilberti abbatis reuixit. ca. xi.
Itē de morte Borberti ꝯuerſi qui reuiuiſcēs viſa recitauit. capitulū. xij.
De finali ꝯtricōne ſacerdotis q̄n̄cʒ nigri monachi exiſtēti.

capitulū· xiij·
De Rudingero mōcho cui be
atus dauid finē suum p̄dixit·
capitulum· xiiij·
De morte Gerundi dūi quē
bies nigri a vultures morien
te; obseruabāt ca·xv·
De morte conūsi sup quē resi
debāt corui cū agonisaret q̄ a
colūba expulsi sūt· ca·xvi·
De morte Cunonis de male
bech mōchi i clauſtro ca·xvij
De morte Ludolphi mōachi
de porta ca·xviij·
De morte Alardi mōachi de
lucka cui xp̄c cū mrē ⁊ sanctis
morienti appuit ca·xix·
De milite occiso q̄ ad iuocaci
onē dn̄i nois saluat9 ē ca·xx·
De Frisoe q̄ fine sacmētis obi
it satis a filio monitus ca·xxi
Itē de Frisone occiso q̄ an̄ mor
tē oīa sacrā suscepit ca·xxij·
De wigero milite q̄ a sarrace
nis occisus est· ca·xxiij·
De Theoderico de rulāt q̄ orās
ad sepulchrū dn̄i ut morētur
p̄cibus optinuit ca·xxiiij·
De morte mōchi de orsburg
q̄ viuē recusauit ꝓpt̄ abbatem
inordinatum· ca·xxv·
De abbe q̄ in Baioaria icēdio
suffocatus postea·seu pt9 mor
tē miracula fecit ca·xxvi·
De morte inclusi de scō Mari
minō in Colonia ca·xxvij·
De morte Clemētie sanctimo
nialis iuellie circa cuius cor
pus inuenti sunt noue; circuli
ferrei· ca·xxviij·
Item de osilia Leodiense: que
circulis ferreis se ligauerat ca
pitulum· xxix·
De morte ferbrandi abbatis
claricāpi ca·xxx·
De morte Wdelledis sanctio
nialis ca·xxxi·
De morte cōradi cellerarij no
stri ca·xxxij·
De morte mōchi nr̄i quē Rich
winus vocauit· ca·xxxiij·
De morte Gregorij armenij
quem mater defuncta vocauit
capi· xxxiiij·
De conuerso de Cuna qui ꝓp
ter obulū reuersus est ad cor
pus ca·xxxv·
De monacho qui propter cu
cullam quā moriēs exuerat p
hibitus est intrare paradisum
capitulum xxxvi·
De ciue Strazburgensi cuius
anima ad corpus rediit capi
tulum· xxxvij·
De magistro Thoma theolo
go qui dyabolum vidit i mor
te capi·xxxviij·
De vsurario Metensi cui mor
tuo crumena cum denarijs cō
sepulta ē cap·xxxix·

De vſuraria in Frechene: que
mortua denarios nūantes ꝑmi
tabat· capitulū ·xl·
tem de vſuraria de Bacbē cuiꝰ
aīa a demonibꝰ in ſpecie coruoꝝ
evulſa eſt· ca·xli·
De Theoderico vſurario qui
moriens denarios maſticauit·
Capitulū·xlij·
De morte Vualteri clerici diſ
penſatoris Luthariꝫ ꝑpo iti Bū
nenſ· Ca·xliij·
De morte Godefridi canonici
ſcī Andree ī Coloīa· Ca·xliiij·
De morte Hermāni ſecūdi de
cani in Colonia· Ca·xlv·
De morte Legiſte in Saxoī
a cui morienti lingua diuinitꝰ
ſbtracta eſt· Ca xlvi·
De Henrico ruſtico q̄ moriēs
vidit capiti ſuo lapidem igni
tū imminere ꝑ queꝫ agros ali
enos prius ſbtraxerat·ca·xlvij
Item de ruſtico cui dyabolꝰ pa
lū igneū mittē in os morienti
minabatur ob eandē culpam
Capitulū·xlviij·
De clerico mortuo qui rediēs
ſe iudicatū in manꝰ impiorū
traditū exclamauit·ca·xlix·
Item de clerico moriente qui ſe
tubā infernalē audiuiſſe teſta
batur· Ca·l·
De morte comitis Fulkenſis
heretici ob blaſphemiam occi
ſi· Capitulum·li·
De morte Johānis daīi qui
dyabolū vidit ī morte· Ca·lij·
De quodaꝫ ſeruo quem duo
canes cum ſe epm ſimularet la
cerauerunt· Ca·liij·
De morte Bernardi Monaſ
terienſ qui ſororiū ſuum occi
dit: Ca·liiij·
De latronibus Colonie in ro
tis poſitis· Ca·lv·
De ruſticis qui poſt morteꝫ
ī ſepulchro contēdebāt· Ca·lvi·
De ſbita morte cuiuſdam cō
ciui cōſpiratoris· Ca·lvij
De morte canonici qui velatā
ſcīmonialē ſtupueāt· Ca·lviij·
De morte puelle ī cuiꝰ ſepul
chro canes ſemiuicē momorde
bant· Ca·lix
De mulierē mḡna quā demones
trāſferebāt· Ca·lx·
De hoſpitalario q̄ ſeipm ī aq̄s
ſuffocauit· Ca·lxi·
De matrona agoniſante quā
mors deſerēs clericū iuxta aſtā
tē inuaſit· Ca·lxij·
Itē de monſtro qd ī ſpecie femie
inteſecit familiā duarū curiaruꝫ
cū ī eas reſpicēt· Ca·lxiij·
Iteꝫ de mōſtro qd bune de vno
ſepulchro exiuit et aliud intrā
uit· Ca·lxiiii·
De monacho qui in alna ca
dens expirauit; duꝫ legeretur

euãgeliũ Vigilate q̃r neſcitis
⁊ cetera. ¶ Explicĩut capitula
¶ Incipit vndecima diſtinctĩo
de morientibus. ¶ Quid ſit
mors. ⁊ vnde dicatur. ⁊ de qua
tuor generibus morientium.
¶ Cap. p̃mũ. ¶ Monachus

VNdecima hoꝛã di
ei ſolẽ trahit ad
occaſũ. Hec eſt
etas decrepita q̃
morti vicina eſt
Nõ ſine miſterio ĩ diſtĩctõe vn
decima de morientibus tractã
dum ſuſpicor q̃r vndenarius
eo q̃ denarium in quo precep
ta legis diuine conſiſtunt: pꝛi
mus trãſcendat trãſgreſſionẽ
deſignat. Per trangreſſionem
enĩ ꝓthoplaſtoꝝ mors intro
iuit in orbem terraꝝ. Vñ mors
a morſu nomẽ ſuum accepit.
Mox vt homo pomum vetite
arboris momordit mortẽ; in
currit ⁊ tã ſe q̃ totam ſuam po
ſteritatẽ neceſſitati illiꝰ ſbiecit
Dicitur etiam mors ab amari
tudine. quia vt dicitur nulla
pena in hac vita amarioꝛ ẽ ſe
paratione corporis ⁊ aie. Sũt
autem tria geneã mortis vt di
cit Yſidorus. acerba. immatuã
natuãlis. Acerba: infantũ. ima
tura: iuuenũ. matura. i. natura
lis: ſenũ. Et quia de moriẽtibꝰ

loquĩ ꝓponimus. nouẽris qua
tuor ẽẽ genera hominum moꝛ
encium. Quidam bene viuũt
⁊ bene moriuntur. Alij ⁊ male
viuunt. ⁊ male moriuntur. A
lij male quidem vixerũt. ſʒ dei
gracia bñ moriuntur. Et ſunt
qui quidẽ bene vixerũt ſʒ iuſto
dei iudicio male moriũt. Hãc
diuerſitatem per Ezechielem
dominus expreſſit ſatis. de be
ne autem viuentibus ⁊ bene
morientibus dicit Vir ſi fuerit
iuſtus ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſti
ciam: pꝰ enumeãcionem mul
torum operũ bonoꝝ ita cõclu
dit. Hic iuſtus eſt. vita viuet
ſcilicʒ eterna. ait dñs deꝰ. De
male viuẽte ⁊ male moriente
mox ſbiũxit dicẽs. Quid ſi ge
nuerit latronẽ effũdentẽ ſaguĩ
nẽ ⁊ enũatis multis opibꝰ iuſti
cie ĩ fine ſic dic. Nũq̃ viuꝫ Nõ
viuꝫ cuꝫ vniũſa hec deteſtãda
fecerit. morte morieẗ ſcꝫ etna
ſanguis eiũs in ipſo erit De eo
autem qui male vixit ⁊ finalit̃
penitet ſic ait Si autem impi
us egerit penitenciam ab om
nibus peccatis ſuis que opera
tus eſt. ⁊ cuſtodierit vniuerſa
precepta mea ⁊ fecerit iuditiũ
⁊ iuſticiam vita viuet et non
morietur. omnium iniquitatũ
eiꝰ q̃s opatꝰ ẽ nõ recordaboꝛ